Td 057_11

Σαν τον αθό της μυγδαλιάς ήταν καρδούλα μ’ πρώτα
μα τώρα εμαράθηκε του σπιταλιού η πόρτα
μα τώρα εμαράθηκε του σπιταλιού η πόρτα.
Όταν ήμουν τρία ετώ και πήγαινα στη Σάρο
καλύτερα μανούλα μου ας μ’ έδινες στο Χάρο
καλύτερα μανούλα μου ας μ’ έδινες στο Χάρο
παρά που εμεγάλωσα σ’ αυτή την ηλικία
και λιώνει το κορμάκι μου μες στο νοσοκομεία
και λιώνει το κορμάκι μου μες στο νοσοκομεία.
Νοσοκομειά γκρεμίσατε γιατροί να τρελαθείτε
που πήρ’τε το κορμάκι μου σκληρά το τυραννείτε
που πήρ’τε το κορμάκι μου σκληρά το τυραννείτε.
Όταν με ανεβάζανε στις μαρμαρένιες σκάλες
εστάζαν τα ματάκια μου σα σιγανές ψιχάλες
εστάζαν τα ματάκια μου σα σιγανές ψιχάλες.
Έλα Μαρία και μην κλαις έλα στο χειρουργείο
να γίνει η εγχείρησις να δεις τη σωτηρία
να γίνει η εγχείρησις να δεις τη σωτηρία.
Άσπρα φορούσαν οι γιατροί άσπρα κι οι νοσοκόμες
κι ενόμιζες πως ήτανε της εκκλησιάς κολόνες
κι ενόμιζες πως ήτανε της εκκλησιάς κολόνες.
Αποβραδίς μου δώσανε πενήντα δράμια λάδι
και το πρωί μου κάνανε εγχείρησις μεγάλη
και το πρωί μου κάνανε εγχείρησις μεγάλη.
Αλίμονο δε βρίσκεται στη Ρούμενη βοτάνι
κι ένας γιατρός βασιλικός τον πόνο μου να γιάνει.